

NOWA HABILITACJA

DR HAB. DOROTA ANGUTEK (1963)

4 marca 2019 r. Rada Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu podjęła uchwałę o nadaniu dr Dorocie Angutek stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych, w dyscyplinie kulturoznawstwo.

FOT. ARCHIWUM D. ANGUTEK

D. Angutek tytuł magistra etnografii uzyskała w 1989 r. w Instytucie Etnologii UAM. W 1989 r. podjęła pracę w Instytucie Kulturoznawstwa UAM, gdzie doktoryzowała się i uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o poznaniu i komunikacji. Podstawą przewodu doktorskiego była praca wydana jako monografia pt. *Magiczne źródło filozofii greckiej* (2003). Jej nauczycielem i promotorem był założyciel poznańskiej szkoły kulturoznawczej profesor Jerzy Kmita. W roku 2002 dr D. Angutek została zatrudniona w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wiele lat specjalizowała się w zakresie antropologii kulturowej i kulturoznawstwa, a ostatnio rozszerzyła zakres swoich zainteresowań o zagadnienia z obszaru socjologii kultury oraz regionalistyki.

Podstawę przewodu habilitacyjnego stanowiła monografia *Tradycje wytworzone rodzącej się ponowoczesności w Polsce* (Bydgoszcz 2018, Oficyna Wydawnicza Epigram) oraz zróżnicowany tematycznie dorobek naukowy w zakresie kulturoznawstwa, nauk społecznych (socjologii teoretycznej, socjologii kultury, antropologii kulturowej (w tym antropologii krajobrazu i antropologii zmysłów), nauk o kulturze (etnografii i etnologii, filozofii kultury) i fenomenologii oraz neurobiologii.

Książka habilitacyjna jest monografią empiryczną opartą na rozbudowanej naukowej interpretacji wyjaśniającej zjawisko tradycji wytwarzanych (wynajdywanych) w okresie ponowoczesności, czyli w ostatnich 40 latach w Polsce. To pierwsze w kraju opracowanie tego zjawiska w rodzimej kulturze. Autorka postrzega tradycje wytwarzane jako oddolne inicjatywy środowisk lokalnych zmierzające do restytucji minionych tradycji lokalnych lub zapożyczonych z innych kultur albo tworzonych ad hoc dla wypełnienia pustki po obumierającej kulturze symbolicznej w dobie ponowoczesności. Jest to zjawisko, które nie tylko wnosi wartości poznawcze, ale przede wszystkim wskrzesza rozbite więzi wspólnotowe i przywraca poczucie tożsamości lokalnej i regionalnej. Ten nowy typ grupy społecznej badaczka nazwała „wspólnotą wytworzoną” i wyróżniła kilka jej odmian: konwencjonalną, quasi-konwencjonalną, postkonwencjonalną (awangardową) i transkonwencjonalną. Wyrażają one m. in. społeczny opór wobec sformalizowanych, technokratycznych struktur metropolitarnych. Empiryczną podstawą pracy są dane uzyskane dzięki jakościowym badaniom własnym prowadzonym w latach 2004-2018

(z przerwami) na tzw. ziemiach odzyskanych (Pomorz i Śląsku), w Polsce Centralnej oraz na Łemkowszczyźnie.

***

Dr inż. MACIEJ DZIKUĆ z Wydziału Ekonomii i Zarządzania UZ uzyskał finansowanie w rozstrzygniętym w maju 2019 r. konkursie Narodowego Centrum Nauki na projekt badawczy pt. Ekonomiczne aspekty rozwoju niskoemisyjnego w krajach Grupy Wyszehradzkiej. Wniosek o grant został złożony w ramach konkursu OPUS 16 (panel HS4, który obejmuje m.in. ekonomię). Planowane nakłady na badania naukowe obejmują kwotę 379 840 zł. Projekt będzie realizowany przez 3 kolejne lata (2019-2022).